

**“ROBOTCHYJ NAROD”
(THE WORKING PEOPLE).**

The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada.

THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA
Published monthly by
THE EXECUTIVE COMMITTEE OF THE U. S. D. P. OF CANADA
Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.
Subscription \$1.00 a year.

ЧИТАЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ!

“Робочий Народ” одноку соц. дем. часопис для цілого Америки; вона одна дає те знання, яке повинна мати кожна працююча, класово - съвідома людина. Хочеш знати, як здобути красний лад на съвіті, то читай все „Робочий Народ”.

„Робочий Народ” коштує на рік лише один долар, а адреса до него є:

ROBOTCHYJ NAROD
Box 3658 (St. B.) Winnipeg, Man.

Відбудуймо Інтернаціонал.

Сегодня день 1-го мая... День Інтернаціоналу... День, коли Пролетаріат цілого світу має облишити усі свої роботи, усі приватності будені, а віратись до кухні на вічік на величезній військовій параді, чи на всесвітніх маневрах оглянути свою силу: Хто і скільки нас є за скасованем наймів та капіталізму, хто і скільки нас є за колективістичне життя?..

І ще перед двома роками в жахом вичікувала буржуазія той день 1-го мая. Нервово підраховували капіталістичні газети кілька місяців всесвітнього робітництва взяли участь у тім страшнім для них съвіті... А била наша росла і з усіх закутин съвіта лунали робітничі поклики:

„Пролетарі усіх країв, єднайтесь!“ Що значить „Пролетарі цілого світу — єднайтесь!“ А по-при-тремілі клічи: „Долів мілітаризм!“, „8 годин праці!“, „Рівне право жіночтву!..“ Видно було, що робітництво уже трафило на певну приступу дорогу до раю соціаліму...

Так навіть було на съвіті перед двома роками!.. А чого ж тепер ми мусимо кричати: „Відбудуймо Інтернаціонал!“? Грім гармати у Європі та військовий рух на-віть у нашій тихій Канаді дасть вам на се відповідь. Коли кричимо „відбудуймо Інтернаціонал!“ се зна-значить, що він упав.

Зрозуміло причину його упадку, а побачимо до-рогу його піднесення.

Розвиток всесвітнього капіталу пхав пануючі ка-

піталістичні держави до імперіалістичної війни. Ко-лісь за панщини людів гонили на війну так само, як і на поле до пана на роботу. Колись підбурювали темні маси до різанини „в ім'я божа“... Але нинішну війну провадять „в ім'я нації“. Капіталізм вишукає для люд-ства смаку, щоб воно мільйонами без страху поїшло в панчи смерті. Колись Магомет пообіяв мусулманам інші 300 жінок кожному з них, хто агине у бою, — і тисячі тисяч мусулманів положило свої голови за ту обіцянку...

Тепер потукаєш до сеї Европейської війни — кер-маніци капіталу насамперед приглядались як слово ви-кнуту в народні маси, аби вони пішли на смерть, як-ті мусулмани за Магометову обіцянку. І таким словом була „нація“. По кождій державі рознесли кров, що противна державі Йде П. виництва, заворушальсь пове-волені нації і стаючи то по сей, то по той бік, сподіють-ся запобігти собі маси на самостійність чи автоно-мію. Робітництво цілого світу вмундурували і з гаслом „Хай жив нація!“ пхнули убивати пролетаріа.

„Хай жив нація!..“ Ми ж добре усі знаємо, що са-він в імперіалістичні, себто котрась в юючих дер-жав має надію загребти собі трохи не цілий світ. В гол-лові юючого капіталу нема „нація“ — там ідея вис-ку, луплене шкіри з цілого світу.

„Хай жив нація!..“ є в світі річа в суті своїй гар-ні, але небезпечні, смертоносні... Приміром християнство: що може бути вищого від ідей моралі Ісуса? Але проваджене руками попівства та пануючих християнство полявило по собі огнища інквізіції.. Так і „нація“ — се гасло ви-кнуте буржуазіє в робітничі маси, стає га-рюючою отруєю Пролетаріату.

„Хай жив нація!..“ — Нація є перша і вілька іст-ь людей сполученими спільними інтересами. Мова і кров-но конче так грають першу роль. Спільне жите-виробляє спільну культуру, здебільшого і спільну мо-ву — яко спосіб єдиного поровуміння людей в людьми.

В національній культурі має інтерес і робітничий клас, розуміючи, що чим вище буде та культура, тим звиділі і робітництво твої нації підніметься. Тому і ро-бітники враз за буржуазією кричуть: „Хай жив нація!..“ І стає з того те, що й соціалістичне робітництво забуває про вищі ідеали, без здійснення яких соціалізм не мож-ливий, починає дбати лише про свою націю. Наприклад, польський пролетаріат або англійський — чи розуміють вони, що значать інтереси цілого людства? І не ді-вно-ж тоді, що коли польська буржуазія робила съято-грунвальдського боя, то провадила усіх съюндів та соколів телепались в своїм терновим віном, як собачий хвіст, і неподалік твої Польщою польські соціал-демо-крати! Не обмінуй дух націоналізму і соціалістичні пар-тиї інших народів. І народні конгреси, хоч висипали там тисячі гелеток файніх слів про соціалізм, але в ді-єнності усі соціалістичні партії були гочені шашелями націоналізму.

Гасло „Пролетарі усіх країн, — єднайтесь!“ не ро-зуміли, що робітництво цілого світу, єднай ся! але

знали єдната, чи організувати у соціалістичну партію ли-ше робітників одної нації, коли пішли йому голови бу-денними інтересами своєї держави чи нації і мало вчіли інтернаціоналізму. А сам іскориставшись тепер капіта-лізм, і кровлю спокуту пролетаріят свій гріх за занед-бане інтернаціоналу! Коли тепер кинемо оком на ману-вшу соціалістичну роботу, то бачимо, що то був на-ціонал-соціалізм.

Чого ж ми були засуджені так за тим Інтернаціоналом? Че не краще, хто скаже, ширити соціалізм по на-ціях?.. І скінчивши сю Европейську війну почата ві-ну в Америку! Га? Капіталізм є всесвітнім — зброя проти него має бути така: Робітництво з твоєю капіта-лізмом. Робітництво є нападком капіталізму, нападком, котрому в спадчину має дістатись піла земна куль. Ка-піталізм вяльє до інтернаціоналізму, соціалізм дубель-тво має бути інтернаціональним.

Соціалізм... Що несе він нам? Устрій, — в котрім усі люди мають бути спільними властителями машин-ті та грунті, устрій, в котрім усі люди мають бути ро-бітниками, устрій — в котрім усім людям має бути забезпечено добре існування; — одним словом усе люд-ство буде мати що, існувати, пити і хорошо походить". Людство... Ми чуємо слово „людство“, а не „нація“... І се розуміє. Поділені на нації, дбаючи про нації — як можемо ми стати спадкоємцями цілого світу? Спадко-ємцем цілого світу може бути тільки людство цілого світу! Війну, кажемо, може скусувати тільки соціалізм. Але соціалізм інтернаціональний!

Колись люди ділились на фамілії чи реді, потім на села, так на повіти, на провінції, тепер на нації та держ-авні. Капіталізм іле тепер робить з съвіта одну ім-перію, з кличем „Хай жив нація!“ Ми соціалісти вверта-ємося до усіх націй і, вживачи їх спини рабунок та кроволіте, даемо світові насії гасло, гасло міжнарод-ного-соціалізму: „Хай жив людство!“

Старий інтернаціонал упав, упав через те, що в ра-дах соціалістичних партій було повно національних со-ціалістів. Але основою соціалізму є інтернаціоналізм. Дозвільте соціалістам заліти у націоналізм, а вже і по соціалізмом. Се бачить тепер соціалістичне робітниц-тво по всіх державах і кільч, „Відбудуймо Інтернаціонал!“ заливає в рядах тих, що ще лишались вірними ідеї К. Маркса. Але як „відбудовувати“? Ми були засуджені націоналізму з надвору, а в середині дозволяли ширити між націоналістичним ідеям.

Щоб відбудовувати інтернаціонал треба тепер го-стро взятись до тої націоналістичної голоти помежі на-ми, що ставить собі „Україну“, „Польшу“, чи яку ін-шу країну вище ідеї братерства людства цілого світу. „Хай жив людство!“ — се наше тепер гасло. І се „чиче“ соціалістичних рядів почалось по всіх державах. Ми не потребуємо чекати кінця війни. Від вині бері-мось до того чищення. А власне нині на день 1-го Мая ми маємо сповнити свій інтернаціональний обовязок.

Українська буржуазія потребує собі „самостійної України“, аби мати вільну руку дупити шкіру зного

народу. Най же ції...

Ми робітни- треба єдноти, але хай ніх точку нашої бор-нітва ми має-справу візволу!

Ми мусимо волі, але робити цілого людства. Польщі як і Україна потребуємо, що

„Хай жив людство складає розумів та нації“... Але розумів їх, вдруги не бу-тернаціонал!“ пже зрозумів свої

Хай же нині голос Українськ

„Відбудовуй

Хай жив людство, „Долів нації“...

Ми вже кілька зували, що „Фед-країнців в Злуч-жавах“ — е худо-твір стейтської у буржуазії. Цікав тепер до купи пр і способ яким нап-вія думав візволя-ну. Способів тих

1) Інформувати роди про Україн-2) На Маровім упімнущись за Про яку Україну віноматись ті сп-жий зрозуміє з-нення, яке уже

них партій приєднані у всіх країнах діяють робітни-лу масу важни-працю, обезпечені датній робочий тиу і богато, багато країах, де перепро-роняючих для ро-ничий рух розви-лоні за міліони усівсядомлення. М-що тих країах, реформ робітнич-чим в тих країах робітник віддає п-діє-п-діє-ані репрезентан-дергави.

Тут практи-теоріями сиди-да, після котрих для робітничої волюїйного ду-ки виходить, що чого руху, чим в-ків.

Чим положе-лекше є остихі-лекше ширить с-да. Але ти вибух-нархістичні рух-невіль Італії, не приготовлюване хвилі, в котрій дійти розуміння го-ром.

На Першого Мая.

Роман Мазуркевич.

Реформи і революція.

Цілию робітничого руху є здійснене соціальної революції, або перевороту в наших суспільних обставинах, щоб робітничий клас стала ся вількою правлячою в промислі. Тільки сей соціальний переворот, може остаточно розвізнати питане свободи і добробуту вищої класи фабричних наємників, запровадити може новий лад, корисний для людокости.

Соціальна революція котра дасть пролетаріату власт над копальнами, над фабриками, над цілім народом Богатством, не приде завтра. Здаємо собі докладно справу в того, що нині нації обставини ще не дозріли до того, щоби можливі були побіда робітничої класи.

Робітничий клас в великий свої часті не є еще дійсно усвідомленою. Не є зорганізованою так, щоби могла заволодіти промисловим апаратом народу. Тажать на сей єще сліди довгої неволі, сліди „науки“ пропаганди, котрії використовують старість, в сей спосіб поліпшуючи положення робітників, уможливлюють їм освічування ся і культурний розвій.

В тій цілі соціалістична партія стрем-ячи до соціальної революції і не тратачи-николи зока сеї цілі а тимбільше не від-рікаючи ся ІІ (брехнею в тверджене деко-трих в тих „революціонерів“, що ніби со-ціалістична партія вирікалась революцій-ної програми) провадить завсідь борбу з дрібні здобути, так аванси соціальні ре-форми. Жадані сих реформ є відрізані в програмі соціалістичної партії, в так зва-них „тимчасових домаганнях“.

В синдикалістичних і анархістичних ча-сописах дуже часто знаходити ся статі про-ти того рода політики соціалістичної пар-революційного духа серед мас.

Реформаторська політика соціалістич-

масі сих закидів, найчастіші голосових і пустих, ніколи не можна дошукати навіть тіни аргументу, узasadнюючого, чому реформаторська соціалістична політика є злою, а нереволюційною, є „буржуазною“.

Реформаторська політика соціалістичної партії могла б вийти робітничому руху на зле тілько тоді, коли б соціалістична партія вкавувала на сі реформи, як на остаточну ціль робітничого руху, коли б уважала їх за остаточнії свої жадані. Ніякого однак такого примірку до сего часу не було. Противно, всюди соціалістична партія борачи ся і здобуваючи дрібні успіхи або реформи, вказує на те, що робітничий клас по їх використаню зробить сильнішою і улекшить собі борбу з соціалізмом.

</div

ати у соціалістичну партію ли-
колпачили йому голови бу-
держави чи нації і мало вчли
іскориставшись тепер капіта-
лістами різантима свій гріх за замед-
и тепер киномо оком на мину-
ту, то бачимо, що то був на-

за тим Інтернаціоналом? Чи
ширили соціалізм по на-
вропейській війні почата вій-
нітізмом в всесвітнім — зброя
в Робітництво тінькою капіта-
лізму капіталізму, нащадком,
існістю ціла земля куля. Ка-
піталізму, соціалізм дубель-
нітізмом.

він нам?.. Устрій, — в котрім
ньими властителями машин-
отрім усі люді мають бути ро-
ботниками усім людям має бути
ане; — одним словом усе люд-
нітізм і хороше походить".
во „людство", а не „нація"!..
нації, дбаючи про нації — як
міцями цілого съвіті? Славко-
міць тільки людство цілого
же скасувати тільки соціалізм.
наційний!

я на фамілії чи роди, потім на
вінці, тепер на нації та дер-
роробити з съвіті одну ім-
періїї! Ми соціалісти зверта-
ючи іх спинами рабунок та
наше гасло, гасло міжнарод-
не людство!"

упав, упав через те, що в ря-
бі было повно національних со-
ціалізму в інтернаціоналіз-
му на націоналізм, а вже і по
спер соціалістичне робітни-
ціч, Відбудовуємо Інтернаціо-
ні, що ще лишились вірнами
ідбудовувати?" Ми будували
в середині дозволили ширі-
стичним ідеям.

Інтернаціонал треба тепер гос-
алістичної голоти помежи на-
вінці", „Польшу", чи яку ін-
віртства людства цілого съвіті.
е наше тепер гасло. І се, чи-
дів почалось по всіх державах,
кінця війни. Від нині бері-
лася нині на день 1-го Мая
інтернаціональний обов'язок,
з потребею собі „самостійної"
у руку лупити шкіру зного

народу. Най же та буржуазія сама й бореться за „на-
ції"...

Ми робітники — наймите маємо вильну роботу! Нам
треба єдності, аби тій буржуазії головки покрутити!

Але хай ніхто не подумає, що ставлючи на першу
точку нашої боротьби інтернаціональну єдність робіт-
ництва ми маємо зрикати своєї мови, замедбувати
справу визволу України. Ні!

Ми мусимо помагати, чи брати й участь у тім виз-
волі, але робити то все завжди маючи на очі доброго
цілого людства. Для нас має однаково дорога воля
Польщі як і України, ба навіть Мексики або Китаю. Ми
потребуємо, щоб нації по цілім съвіті стали вільними,

„Хай же людство!" „Хай живуть нації в котрих
людство складається!" Але не за помочкою зброя міліта-
ризму, не після підступства королів та буржуазії мають
ті нації бути вільними.

Соціалізм став в съвіті уже такою силовою, що коли-
все дали себе алапати націонал-соціалісти на гачок на-
ціоналізму, то і війни не було і ми б силовою свою,
силовою Інтернаціоналу примусили людських верховодів
роскувати зваковані нації.

Але розуміння помилок дає певність на будуще, що
їх, вдруги не буде. І сей поклик: „Відбудовуємо Ін-
тернаціонал!" показує, що всесвітній пролетаріат у-
же зрозумів свою помилку.

Хай же нині дня 1-го Мая загремить і наш голос,
голос Українських Соціал-Демократів:
„Відбудовуємо Інтернаціонал!"
„Хай же людство!"
„Долів націонал-соціалістів!"

Чи годиться нам з „ідеями" Федерації Українців в Злуч. Державах?

Ми вже кілька разів вказу-
вали, що „Федерація У-
країнців в Злучених Дер-
жавах" — е худосілий ви-
твір стейтської української
буржуазії. Цікаво зібрати
тепер до купи провідні ідеї
і способів яким наша буржуа-
зія думає визволити Укра-
їну. Способів тих є два:

1) Інформувати інші на-
роди про Українську спра-
ву 2) На Мирові Конгресі
успішністю за Україною.
Про яку Україну думають
впомінатися ті спасителі ко-
нечно зрозуміє з того упі-
мення, яке уже недавно се-

кретар „Ф. У. З. Д." в де-
легацію подав Комісії За-
граничних Справ Стейт-
ського Конгресу:

,1) Колиб заховано
стан з перед війни, тоді
а) Українська терито-
рія Австро-Угорщини по-
винна бути перемінена в
одну українську провін-
цію з независимим Соб-
ом; в сій провінції у-
країнський народ як
спільник австро-угорської
федерациї, виконувавши
свою власну долю на по-
ли національним і еконо-
номічним, независимо від

1. П о з а р і з а н ю
міліонів Українців в о-
боків царського і ді-
дарського, по знищенню Га-
личини, а може і цілої У-
країни — сі людюнами як
церковні дії прослати ав-
томоїм від Австрої та Росії!
II. Колиб же Галичина і
Буковина пішли під Росію,
тоді сі політики як

них партій принесла багато доброго робі-
тникам у всіх краях. Сій то політиці зав-
дають робітникам свої виборчі права, ці-
лую масу важливих законів, охороняючи
працю, обезпечене на старість, законо-
даків. Але соціалізм може успішно ширити
сі тільки межі інтелігентними робітни-
ками і багато, багато других. У всіх тих

краях, де перепроважено цілий ряд охор-
оняючих для робітників законів, робіт-
ничий рух розвивається добре і обімає мі-
жілоніза за мілонами ланцюхом кляєвого
уздомлення. Можна би навіть сказати,
що в таких краях, де є більше суспільних

реформ робітничий рух розвивається ділше,
чим в інших краях, де реформи тих нема, а

робітники є відданій на ласку і неласку

підприємця, де є позбавлені права голосу

ані здобуваючи дрібні ус-
форми, вказує на те, що ро-
га по їх використанню зробить
її і улекшить собі борбу о со-

лайдом є ясно сформована

американською соціалістичною

рій по засадничим обговорюю-

революційних цілій партії,

ко засоби обчислені на змі-

чої класи в її борбі о здійснен-

ні цілі — колективістично-

ї на зміст II сили проти капі-

утиску, попираємо слідуочу

її зобов'язуємося сі самі і

її урядників... (тут сліду-

горські домагання).

а є цілком ясна і не лише

її. Ніхто чесно трактує її

її посуджувати соціалістич-

реформоване, о базах ути-

тичного устрою і ослаблені

її духа серед мас.

горська політика соціалістич-

її

польської західної Гали-
чини та від Румунії, Ма-
дярів і австрійських Нім-
ець на Буковині і в У-
горщині;

б) Росія повинна що
найменше прияти влас-
ду національної відруб-
ності Українців і випе-
сати її раз на все в ури-
дові книзі Законів, а У-
країна повинна мати бо-
дай таку автономію як

Фінляндія перед
1900 роком (часи Бобрі-
кова); услівами злуки
тих двох країн було її
що автономія була йм
загварантована або царем
або його послами. (Укра-
їні в 1654 р., Фінляндія в
1809.)

ІІ. Як би наслідком вій-
ни було заняте Галичину і
Буковину через Росію, тоді
Мировий Договір по-
винен загварантувати
всім Українцям бодай
таку автономію як съвіті
Фінляндії, але нічого не ка-
жеться про пекути рефор-
ми на Україні!

ІІІ. Як би Австрої здо-
бла частину російської
України, тоді Мировий
Конгрес певнім утвори-
ти автономну українську
державу з тією частиною о-
ригінальної, української
території, яка на се згода-
ється!

Чистий гандель!.. I хто
з съвітів Українців — ро-
бітників згодиться съя-
пальцем кивнути на такий „ви-
звіл" України.

I. П о з а р і з а н ю
міліонів Українців в о-
боків царського і ді-
дарського, по знищенню Га-
личини, а може і цілої У-
країни — сі людюнами як
церковні дії прослати ав-
томоїм від Австрої та Росії!
II. Колиб же Галичина і
Буковина пішли під Росію,
тоді сі політики як

із неї можна потягти. Видавір," повинен загварантувати
всім Українцям бодай
нівелічку „національну ав-
тономію" ... „Нівелічку" ...
така нівелічка відвага ти-
сантів!

ІІІ. Як би Австрої здо-
бла частину російської
України і друкують „оголо-
шення" про Україну в ан-
глійські та французькі
мовах. Мовляв: може хтось

трапити ся.

Друге „Мировий Кон-
грес" ... А хто скаже що той
конгрес буде? Се війна ім-
періялістична. Один в вою-
ючих має агинути, а другий
стане діктатором съвіті!

Пошож діктаторови „Ми-
ровий Конгрес"?

ІІІ. Ні! Українське съвідоме
робітництво може тільки
братися тим „візовом" мі-
ж рільники. 2) 8 годин
праці з широке робітниче
законодавство. 3) Запро-
дажене на Україні найши-
шого демократичного життя.

Зброя визволу у тих съві-
тів не дуже страшна: „інформація чужих наро-
дів" ... Для того вони клопота-
тимуть голови українсько-
му пролетаріату в Стей-
тах жадаючи від неї
грошового поперти, а вони будуть визволяти.

ІІІ. Інформація чужих наро-
дів? ... Шоб чужі народи
(розумій буржуазія ін-
ших народів) відмінились
за Україною, треба, щоб вони бачили собі інтерес в У-
країні. І от сі „мацьорники" старажуть ся пояснити бур-
жуазам пілого съвіті які зиски
Україна богата і які зиски

Анархіст або анархізуючий синдика-
ліст, котрий має повну тубу „революцій-
них" фраз, потрафить ставити неозна-
чені гороскопи якось страйку, котрий
вибухне десь, колись, в часі дуже неозна-
чені, і в фільмі того страйку вийде як
грецька богиня в морській піні — якийсь
устрій, і в котрій не буде жадних законів,
жадного уряду.

Анархістично — синдикалістично, „ре-
волюційна" фразеологія провадить до
замрічення розуміння. Але мрачні мрії про
страйк, котрий колись до нас прийде,
міліони негацій, коли ходить о позитивну
роботу, висмівання політичної акції — се
власне „блідіока", „відрова" тактика
пролетаріату і строго „революційна!"

Реформаторська політика соціалістич-
кої партії є конечно потрібна для приго-
товлення революції. Очевидно, обов'язком со-
ціалістичної партії є представляти робі-
тничий клас ясно і вірно пресі на ві-
чах остаточні цілі соціалізму, соціальну
революцію, маючи доконати перевороту в
суспільних обставинах.

Робітничий рух осигуває численні ко-
ристі реформаторської політики, і види-
зує розвязане суспільного питання в проле-
тарській революції, не піде тоді на син-
дикалістично — анархістично бездорожа, які також на бездорожа реформаторської
блігі капіталістичних реформаторів.

Одне і друге є для робітничої класи

північних класів першої маніфестації всесвітньої відновленого соціалістичного Інтернаціоналу.

Тривога пануючих класів се була не тільки тривога бездумних філіотрів, се була в великий мірі нечиста совість верховодів державних, що бачили, як перевідмінний, гонений „внутрішній“ ворог зростає в силу, як безуспішною показується політика „крові“ чайно жизненну силу.

У.Ф.С.П. очищується з буржуазних впливів.

Теперішня європейська війна скрутила не одного соціаліста з дороги північного соціалізму таї піхнула у вир шовінізму.

Сталось було се і в напою братствою організацію „У. Ф. С. П.“ в Сполучених Державах. Усі памятають з якою ідеєю напали були лідери „У. Ф. С. П.“ на т. Крату за його виступ про ріжні справи між іншими.

Справа протоколів „Ньюарської Окружної Конференції“ відділу У. Ф. С. П., котра

Ми члени українського відділу У. Ф. С. П. ч. 4. в Філадельфії збиралася підтримані засідані дні 2-го цвітня, обговорювали ріжні справи між іншими.

Справа протоколів „Робітника“, „У. Ф. С. П.“, а навіть посуджувано у якісі шпіонажі на користь Росії та Англії — лише за то, що ті не годились попирати австро-угорсько-німецький бік, а стояли за інтернаціоналом, за гаслом: „Війна війні.“

Та, мовляв, час е нахідним лікарем. Поволі в рядах „У. Ф. С. П.“ націоналістична зарaza пішла наявік і мі дістаемо відповідь нашого делегата в порівнянню з надрукованим

протоколом в „Робітнику“. Ми запримітили, що не поміщено в „Роб.“ дві точки:

перша точка — Національне питання, по довшій бесіді тов. Гладкого візгляді на се, що більшість української інтелігенції в Європі попирає справу визволення України надіючись лише на поміжні пануючі монархів як рівнож те саме робить Американська Українська Інтелігенція, тому ухвалено більшістю голосів не брати з нами участі в їх роботі, котра була рішена на Українськім Соймі в Нев-Йорку. Словом вірвати з ними всякі зноси.

Кажемо „видрапується“, а не видрапалась, тому, що нічого ще офіційно не проголосовано в сій справі. Тимчасова Екзекутивна мочата мов не спусти, а в „Робітнику“, органі федерації вічно „вкрадають“ ся неточності. То не знає чи не з мусу д. Крук містив ту „заяву“? А кількіть „неточностей“ ще має д. Крук до „спростовання“ — копії! Коч пріміром спілка з „Народною Волею“, обчернене Канадськими товаришів, Борисковим „вернітка“ і інш „сму же ність числа“... Тому поки офіційно Екзекутива не проголосить свого становища в національній справі, ми стримуємося твердити, що „У. Ф. С. П.“ уже видрапалась... Але все ж таки в великою радостею вітаємо ті відділи „У. Ф. С. П.“, що працюють над увінченням „У. Ф. С. П.“ з буржуазною оманою. Сами ми вічікуюмо нетерплячи ту хвилю, коли побачимо в „Робітнику“ тверду заяву цілої „У. Ф. С. П.“, що вона є дійсною дитиною Інтернаціоналу.

Далі подаємо саме справу

ВІД РЕДАКЦІЇ „РОБІТНИКА“.

В протоколі окружної конференції відділу У. Ф.

С. П. в Неваріу, що був надрукований в 10 ч. „Робітника“ викалася неточність а іменно: текст заявів, предложеній на конференції тов. Гладким, не опублікований так, як він був зредагований. Сталось се в звінку редактора, а очевидно вигин секретарів конференції, які не подали тексту повністю. Ми отримали повний текст заявів який отсе й подаємо тепер:

ЗАЯВА НЮАРСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Теперішня європейська війна є наслідком пануючої класів над класом робітничою.

Під примусом державних законів рекрутовано синів пролетаріату в ряди мілітаризму.

Силкою ученого в касарнах брато убічного ремесла. Відтак вищоколіні умудрювались пролетарів на базані та в інтересі пануючих класів, вислано на поле бою, щоби сі взаємно се мордували.

Звестованим фактом є, що всі днес воюючі держави ведуть війну заборуч імперіалістичну, конечно виражану на користь багатим класам.

Ціль війни: поширити границі своєї держави, підбити як найбільше земель, для добра і користі промислового капіталу, та привернути на службу пануючому капіталу нові народи.

Здобутки жорстокої війни, передуть відтак в руки богатих класів, для їх безмежного виниску.

Ті, інтереси котрих ведеть війна, ті сю війну викликали задля жадоби своїх богацтв, сидять безжурно за соками миль від страшних воєнних операцій. За то іх раби, працююча класика крім смерті, каліцтва, страшних мук, зруйновання родин, холоду і голоду — жадні користі не винесе, сточує смертельні бої за інтереси своїх вчора-шників гнобителів.

Знаючи дійсну причину і наслідки війни, заявляємося за товаришами французькими і німецькими які брали участь в Цімервальдські Конференції, що „та війна не є наша війна“, і як таку ми поборюєм враз з лицемірними визвольними місіями.

Стоймо при Цімервальдськім маніфесті.

За свободу всіх поневолених.

За єдність і братерство всіх працюючих!

Наша війна, за наші інтереси, се борба двох нерівних класів убогих упосліджених і голодних, а богатими вселдними та ситими!

Шевченківське съято.

Відділ У. С. Д. П. в Отава, Онт. устроїв дні 5-го цвітня с. р. съято з нагоди 55-літніх роковин смерті невідьного Батька Тараса Шевченка. Съято відбулося в льокали відділу під ч. 268 Рочестер ст. Учасників съята було досить поваж-

не число.

В програму съята входило: вступне слово тов. Н. Клодніцького, відчит про Т. Шевченка т. Ф. Марака, съпів і декламації. Т. Колодніцький розказав в своїй промові хто був такий Шевченко, згадав в російському революцію в 1905 році, говорив про заборону ро-сійським урядом съята від Шевченка та будувати Йому памятник і т. п.

Говорив також т. Н. Бонч, котрий згадав за ініціативою та П. Приштині від організації в соціал-демократичну партію, котра може нас вибрати в кайдалистичної неволі. Відсپіваним похороном маршу съято закінчено.

І. Касян, секр.

Соціалістичні курси у Вінніпегу.

Дотепер т. Крат дав 8 відчитів у Вінніпегськім відділі, а 3 в Елмвудськім.

ВІННІПЕГСКИЙ ВІДДІЛ:

1. Соціалізм а Анархізм.

2. Соціалістичні партії і робітничі організації в Канаді.

3. Капіталістичні партії в Канаді.

4. Жінка а соціалізм.

5. Націоналізм а Интернаціоналізм.

6. Революційний дух в творах Шевченка.

7. Ідеї революції 1905 р.

8. Винароджене Українців в Канаді і их Йому запобігів.

ЕЛМВУДСЬКИЙ ВІДДІЛ:

1. Соціалізм.

2. Соціальні революції.

3. Анархізм.

4. Соціалістичні партії і робітничі організації в Канаді.

Далі т. Крат ще має дати слідуючі виклади: 1) Українська національна справа, 2) Кооперація, 3) Матеріалістичне розвідніє історії, і інші, як час дозволить.

Тож поки відчите ще йдуть виїзди наші робітництво у Вінніпегу брати численні участь в сих соціалістичних курсах.

Спростоване.

В 3. числі „Робочого Народа“ в заяві від Екзекутиви п. з., Чому не було съята відомо?

Соціалістична революція.

Анархізм.

Соціалістичні партії і робітничі організації в Канаді.

Соціалізм.

Соціальні революції.

Анархізм.

Націоналізм а Интернаціоналізм.

Революційний дух в творах Шевченка.

Ідеї революції 1905 р.

Винароджене Українців в Канаді і их Йому запобігів.

Елмвудський відділ:

Соціалізм.

Соціальні революції.

Анархізм.

Соціалістичні партії і робітничі організації в Канаді.

Соціалізм.

Соціальні революції.

Анархізм.

Націоналізм а Интернаціоналізм.

Революційний дух в творах Шевченка.

Ідеї революції 1905 р.

Винароджене Українців в Канаді і их Йому запобігів.

Елмвудський відділ:

Соціалізм.

Соціальні революції.

Анархізм.

Націоналізм а Интернаціоналізм.

Революційний дух в творах Шевченка.

Ідеї революції 1905 р.

Винароджене Українців в Канаді і их Йому запобігів.

Елмвудський відділ:

Соціалізм.

Соціальні революції.

Анархізм.

Націоналізм а Интернаціоналізм.

Революційний дух в творах Шевченка.

Ідеї революції 1905 р.

Винароджене Українців в Канаді і их Йому запобігів.

Елмвудський відділ:

Соціалізм.

Соціальні революції.

Анархізм.

Націоналізм а Интернаціоналізм.

Революційний дух в творах Шевченка.

Ідеї революції 1905 р.

Винароджене Українців в Канаді і их Йому запобігів.